

6025 27. Marts 1897: 2. Bøj, af Lov, om Statskatters Overgang til Kommunerne. 6026

ikke tage paa Vej og Kommunerne ikke modsætte sig i den Grad, hvis det virkelig altid gaar til, som det burde gaa til. Naar den ærede Ordfører sagde, at denne Ordning vilde jo ikke hjælpe paa Amtsraadene, maa jeg dertil sige, at det er jo netop af Sogneraadet, at Staten ansættes. — Naar den ærede Ordfører sagde, at han ikke i Udvalget om den personlige Kommuneskat havde været med til at stille Forslag om en Overligningsmyndighed, vil jeg henvise ham til Tidenden, hvor det vil vise ham, at jeg udtalte, at det var kun med Hensyn til Vedtægterne, at det ærede Medlem stillede Forslag. Men ogsaa med Hensyn til Vedtægterne modsætter det ærede Medlem sig jo i Dag Forslaget. — Med Hensyn til Beviserne vil jeg dog sige til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds og til den ærede Ordfører, at den Gang den forrige Indenrigsminister her i Tinget udtalte, at han sad inde med fremragende Beviser paa begaaede Vilkaarligheder, da meldte hverten det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds eller det ærede Medlem for Røge sig for at spørge om Beviserne; men i Dag, da vi kommer med Forslag om, at der skal være visse Regler i Kommunerne, hvorefter man skal sætte Følg i Stat, saa forlange de som Betingelse for overhovedet at drøfte Sagen, der dog er saa selvfølgelig, Beviser for, at der endogaa, som et æret Medlem sagde, herfter ganske utaalige Tilstande, ja man har endogaa brugt saa stærke Udtryk, som man har forlangt, at jeg skulde bevise, at det var umuligt at elsitere under de nuværende Forhold. Jeg finder, at det er aldeles uberettiget at stille saadanne Fordringer. Naar det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds siger, at der ved Gennemførelsen af Loven om en Indtægts- og Formueskat vil fremkomme et Materiale, som vil føre til det samme Resultat som vort Forslag, vil jeg sige, at hvad det ærede Medlem sagde i Anledning af Indtægts- og Formueskatten, just ikke gif i Retning af, at vi gennem Indtægts- og Formueskatten til Staten vilde faa noget Materiale for den kommunale Beskatning. Det ærede Medlem vilde jo — for Resten temmelig i Overensstemmelse med mig — have holdt de to Slags Skatter ud fra hinanden, og det ærede Medlem tog jo meget stærkt Afstand fra den højtærede Mi-

nisters Udtalelser om, at man jo dog efterhaanden vilde komme hen til at ligne Formue- og Vejligheds skatten i Kommunerne efter samme Regler som Statsindkomsts skatten. Den Gang havde det ærede Medlem altsaa den stit modsatte Mening, i Dag siger han, at naar vi faa den anden Stat gennemført, saa vilde naturligvis Kommunerne komme til at rette sig derefter, saa havde de et Materiale. Men det forekommer mig ikke, at man saaledes alt efter Omstændighederne kan gøre geldende, at den omtalte Lov slet ikke maa virke paa den personlige Kommuneskat i Sognekommunerne, og nogle Dage derefter antyde, at den vil faa den største Indflydelse derpaa. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det bliver gjort bitterligt, hvor meget Formuen og Indtægten kan være for hver Mand, saa mener jeg, at det kan ikke være det ærede Medlems Mening, at den hemmeligholdte Formue og Indtægt skulde blive gjort bitterlig, for det vilde dog være en temmelig stor Forstel fra hvad Loven tilsigter. Altsaa de Formue- og Indtægts angivelser til Staten, som finde Sted i Henshold til Skatteloven, vil der jo ikke blive gjort nogen Brug af i Sogneraadene, fordi de jo skulle hemmeligholdes.

Jeg tror derefter, at jeg har svaret paa de Bemærkninger, som ere gjorte i Anledning af mit første Foredrag. Jeg har udtalt det samme til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgtreds i mit andet Foredrag som i mit første, han syntes, at Tonen var blidere. Ja, det skal jeg lade ham selv om at afgøre; hvad jeg sagde, fastholdt jeg i et og alt i alle Punkter og Dele, og den Kritik, som jeg altsaa har udtalt over for Amtsraadene, var ikke min Kritik, men det var en Gentagelse af en Kritik, som er øvet saavel af den forrige som af den nuværende Indenrigsminister, og som findes gentagne Gange i Rigsdagstidenden; den udtaler, at Amtsraadene ikke egne sig til at være Overligningsmyndighed i Skattefager; de savne Evne dertil, og de Følg, som appellerer til Amtsraadene, saa altid Afgørelser til deres Skade paa Grund af Sammenfættningen. Det er altsaa ikke mig, som har sagt det, men det er de to ærede Ministre, og hvis der i den Henseende skulde være flet Amtsraadene uret, saa mener jeg, at Anken derom maa adresseres til den højt-